

**ECCLESIASTICAE || DISCIPLINÆ || LIBRI SEX: || DE
CANONICA ET MO- || nastica Disciplina collapsa
restau- || randa, pristinoque nitori || restituenda. ||**

Schulting, Cornelius

Coloniae Agrippinae, 1599

VD16 ZV 14233

3. Quam multa postulentur ab eo, qui hoc argumentum accuratè
perpurgare conatur.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63372)

ci corrigunt non modo clericorum, sed etiam laicorum vitam atque mores. Quare non ineptè in Disciplinam plebis & cleri eam diuiseris. Ordinata dicitur, quoniã absq; ea in Ecclesia non ordo ullus, sed mera reperitur cõfusio ac perturbatio.

CAPVT III.

Quam multa postulentur ab eo, qui de Disciplina scripturus est.

IN primis in Ethicis & Politicis Philosophorum scriptis, apprime versatũ esse oportet, cum morum correctio sit, non aliunde, quam ex mortalibus auctoribus & scriptis commodius hauriri poterit. Noui quoque & Veteris testamenti diligens lectio necessaria est, cum præcipuè Paulinæ epistolæ & Propheticæ conciones tam clericorum quam laicorum mores informant, & Salomon in libro Prouerbiorum, Sapientiæ & Ecclesiastico in castigandis hominum vitijs & virtutibus docendis diligenter versetur. Nec minus utilis ac necessaria est Sanctorum Veterum Patrum lectio, vnde intelligemus, quomodo singulis seculis iam inde ab Apostolorum temporibus Disciplina vigente viguerit Ecclesia; ea verò deficiente, religio atque Ecclesia coeperit collabi, id apparebit si singulorum Patrum veterum ætates & secula ordine postea percurramus. Omnium aut maximè desideratur cognitio & lectio Corporis Canonum & Disciplina, quod in Decretis Isidori Iuuenis, Burchardi, Gratiani & aliorum Rapsodijs continetur. Cùm enim Caluini-
stæ in suis Synhodijs, Corpus Disciplina à se compositum promittant, quanto verius & rectius nos insistentes maiorum vestigijs Corpus Canonũ ve-

tustissimum à maioribus per manus nobis traditum retinebimus, & summo honore conseruabimus. Euoluendi quoque ij erunt, qui de Politia Ecclesiastica tam apud aduersarios quam apud nostros aliquid literarum monumentis consignarunt: etenim vera gubernatio Ecclesiæ per leges & canones disciplinamq; sacram maximè perficitur. Nec modò libri de Christiana, sed & de Iudaica Re publ. peruolurandi erunt, illiq; confutandi, qui ex Calvinianis perperam de Disciplina scripserunt, quales præter Ioannem à Lasco & Saadels de Disciplina commentantes, duo libri prodierunt auctore incerto his literis notato, I. B. A. C. suspicor esse Ioannem Boquinum. Titulus libri talis est. De Politia & Disciplina Ciuili & Ecclesiastica cum Israeliticæ, tum Christianæ Reipub eadem opera & Synhodi Calvinistarum Belgicæ examinandæ & discutendæ erunt. Corruptissima etiam secula Ecclesiæ ob neglectam Disciplinam exstitisse ex historijs demonstrandum erit. Concilia quoq; ea recensenda, quæ morum emendationem singulis seculis instituerunt, inter quæ particularia antiqua maximè excellent. Poetæ etiam Morales Latini & Græci nostro proposito inferuiēt, & quotquot de Pœnis Ecclesiasticis, Excommunicatione, Suspensione, Interdicto commētati sunt. Quinetiam auctores de Pœnitentijs antiquis, quales aliquot Antonius, Augustinus, Ilerdensis Episcopus in vnum corpus collegit, & Episcopus Victorius Amerin. bene de B. Hieronymi operibus meritis, duos libros de antiquis pœnitentijs edidit, nostro instituto subseruient. Adde & antiquissimas probatissimafq; Monachorū regulas, S. Bened. sub qua & D. Bernar. regulā cōprehendo,

hendo, S. Basilij, S. August. Pachomij, Cæsarij Arelatensis, quæ Discipl. Monast. præcepta tradunt, etenim vt ex finitione euidentis fuit Disciplina ordinata morū correctio est iuxta regulas Ecclesiasticas. Antiqui, Canones Poenitentiales, secundū quas publicæ poenitiæ olim imponebantur, huc pertinent: tametsi enim poenæ iam arbitrariæ factæ sint, & è medio sublata poenæ Canonice, multū tamen refert ad nostros corruptos mores corrigendos videre, quantopere olim disciplina viguerit, & optare veterem canonum seueritatem, (quā nostra tēpora vix ferūt) in vsum postliminio reuocari & reduci. Pertinent huc quoq; tot laudabiles M. S. tā diuerforum collegiorū, quam Monasteriorū constitutiones. Conscientiæ quoq; casus qui tractarūt, ab hoc argumento minimè abhorrent. Cassianus Discipulus S. Chrysostr. plenus exemplis Discipl. Monast. talibus abundat. Basil. Magnus in Asceticis, Augustini liber de Disciplina, libri 4. de Moribus Ecclesiæ Catholicæ eiusq; Regula. Nec tantū ipsæ Regula Monastica huc conducunt, sed etiam illi, qui Comment. in Regulas tradiderunt, qualis Smaragdus & Turrecremataeus Cardi. & Episcopus præter alios præcipuè enumerantur, vt & Humbertus in explicatione Constit. Ordinis Prædicatorū. Nec à proposito nostro alieni sunt, qui vel de Disciplina militari aut Scholast. scripserūt, aut de Disciplina Claustralium, vt Thomas de Kempis, & Hugo de S. Victore. D. Hieron. epist. & Flores S. Bern. Disciplinam omniū statuū perfectissimè explicāt. Trident. Conc. Capit. general. auctoritatē in conseruāda generali Disciplina cōmendat sess. 25. c. 20. & Discipl. Monast. collapsam esse restituendam seriō monet sess. 25. c. 21.

CAPVT